

रामस्यसंदर्शनेन आदृताः सादराः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तर्हितद्रमनेयुष्माभिः प्रतिबंधः किंनरुतः तद्वाक्यविश्वासात् इति चेत् ननु विश्वासः किमि
तिकृतः तत्राहुः कथं न्विति वक्तृबहुत्वान्नानाविधानि वाक्यानि ॥ १२ ॥ तत्रान्या ऊचुः कथं नु गृह्णंतीति अन्या ऊचुः गृह्णंति वा इति चित्रकथ
स्य चित्रकथा कथनकोविदस्य किंच सुंदरं स्मितं यस्मिन् तेनावलोकनेन उच्छ्वसितः क्षुभितो यः स्मरस्तेनातुराः ॥ १३ ॥ अन्या ऊचुः किंन इति का

गोप्यो हसंत्यः पप्रच्छुरामसंदर्शनादृताः ॥ कच्चिदास्ते सुखं रुग्णः पुरस्त्रीजनवल्लभः ॥ ९ ॥ कच्चित्स्मरति वा
बंधून् पितरं मातरं च सः ॥ अप्यसौ मातरं द्रष्टुं सकृदप्यागमिष्यति ॥ अपि वा स्मरतेऽस्माकमनुसेवां महाभुजः
॥ १० ॥ मातरं पितरं भ्रातृन् पतीन् पुत्रान् स्वसुरपि ॥ यदर्थं जहिमदाशार्हदुस्य जान्स्वजनान्प्रभो ॥ ११ ॥ ता
नः सद्यः परित्यज्य गतः संछिन्नसौहृदः ॥ कथं नु तादृशं स्त्रीभिर्न श्रद्धीयेत भाषितम् ॥ १२ ॥ कथं नु गृह्णंत्यन
वस्थितात्मनो वचः कृतघ्नस्य बुधाः पुरस्त्रियः ॥ गृह्णंति वै चित्रकथस्य सुंदरस्मितावलोकोच्छ्वसितस्मरातु
राः ॥ १३ ॥ किंनस्तत्कथया गोप्यः कथाः कथयतापराः ॥ यात्यस्माभिर्विना कालो यदि तस्य तथैव नः
॥ १४ ॥ इति प्रहसितं शौरेर्जल्पितं चारुवीक्षितम् ॥ गतिं प्रेमपरिष्वंगं स्मरंत्योरुरुदुःस्त्रियः ॥ १५ ॥ संकर्ष
णस्ताः रुग्णस्य संदेशैर्हृदयंगमैः ॥ सांत्वयामास भगवान् नानाऽनुनयकोविदः ॥ १६ ॥ द्वौ मासौ तत्र चा
वात्सीन्मधुं माधवमेव च ॥ रामः क्षपासु भगवान् गोपीनारतिमावहन् ॥ १७ ॥ पूर्णचंद्रकलामृष्टे कौमुदीगं
धवायुना ॥ यमुनोपवने रेमे सेविते स्त्रीगणैर्वृतः ॥ १८ ॥

लस्तावत् तस्य चास्माकं चयात्येव किंतु तस्य सुखेन अस्माकं तु दुःखेनेत्येतावानेव विशेष इति ध्वनितम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ नानाविधेष्वनुनयेषु कोवि
दः ॥ १६ ॥ मधुंचैत्रं माधवं वैशाखम् गोपीनारतिमिति श्रीरुग्णक्रीडासमयेऽनुत्पन्नानामतिबालानामन्यासामित्यभियुक्तप्रसिद्धिः ॥ १७ ॥
पूर्णचंद्रस्य कलाभिर्मरीचिभिरामृष्टे उज्ज्वले कौमुदीगंधवायुना कुमुद्वतीनां गंधवातेन सेविते यद्वा कौमुदीशब्देन तद्विकासितानि कुमुदानि लक्ष्यंते
कुमुदगंधवातेनेत्यर्थः ॥ १८ ॥